

Bonaire 2015

13 november – 21 november

Verslag van alle vakantie gangers, *met aanvulling van mijzelf.*

Vrijdag 13 november

Eindelijk was het dan zo ver en vertrokken we met 8 DTZ-ers naar divers paradiso Bonaire. Samen met Dick Hoeksema, Frans Spoor, Bianca de vlieger, Harm Verbeek, Martin Verhage, Marcel Jobse en Mathilde Matthijsse ging ik op pad om weer een aantal leuke duiken in mijn logboek te kunnen noteren.

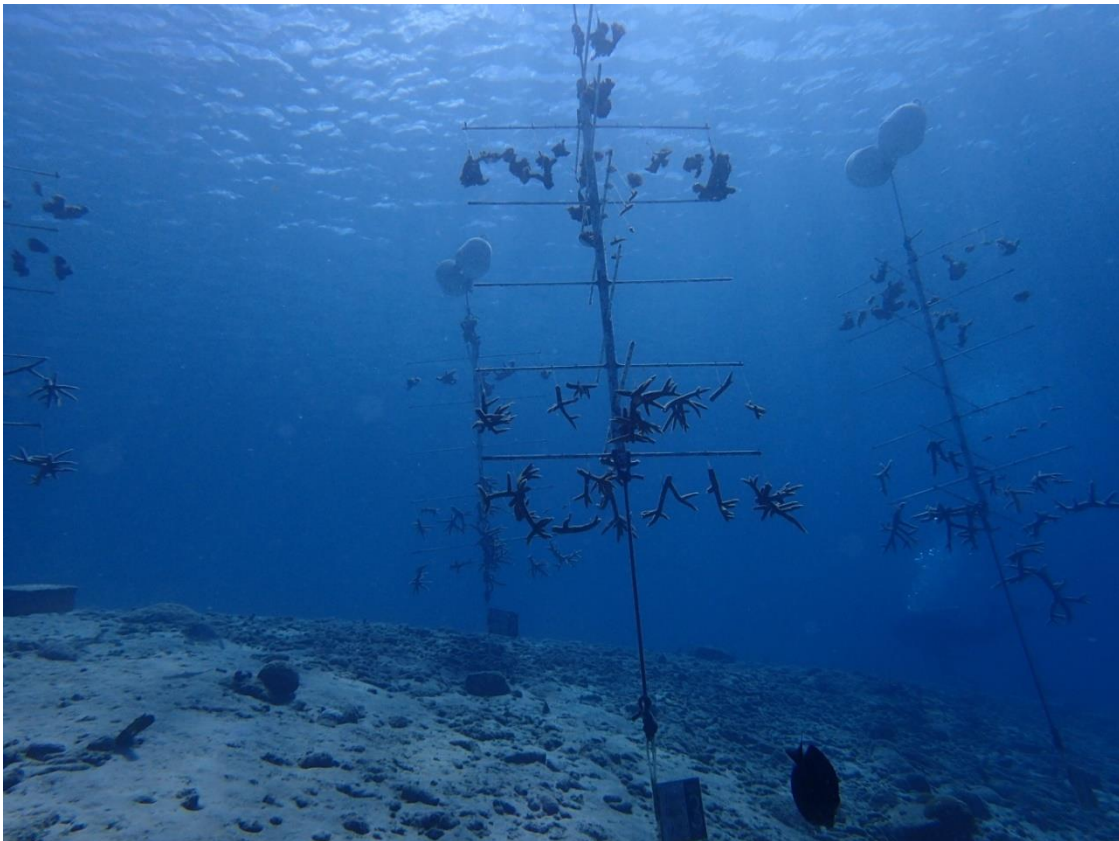
Deze vakantie had als moto duiken, duiken en duiken. En dat hebben we ook gedaan.

Afgesproken werd dat van iedere dag een verslag zou worden gemaakt voor de luchtbel, en omdat ik met dit voorstel kwam, mag ik de eerste dag voor mijn rekening nemen.

5:45u met de trein uit Middelburg. Schiphol is verbouwd bij de paspoortcheck. Lange zit. 8000 km. Wel een commerciële vlucht, Air Canada is beter geregeld, eten en drinken was gratis. Hobbit 3 gekeken.

Drie huisjes, dus geen ruimte gebrek. 's Avonds bier en chicken roti.

Zaterdag 14 november

We moesten ons eerst melden bij Wannadive voor een checkduik op het huisrif Eden Beach. Na een briefing over de huisregels van Wannadive en de mogelijkheden voor wat betreft het duiken op Bonaire konden we dan eindelijk het water in.

Met een lichte stroming werd het zelfs een soort driftduik. Meteen kwamen we de bekende tropische flora en fauna weer tegen. Papegaaivissen, poetsgarnalen, salamandervissen en verschillende soorten koraal.

Op Eden beach was ook een project om koraal kunstmatig te laten groeien op constructies onder water. (zie foto)

De tweede duik van die dag hebben we gemaakt in het zuiden op Angel city. Hier heb je 2 riffen met een zandvlakte er tussen die op een gegeven moment bij elkaar komen. Het onderwaterlandschap was hier schitterend en de eerste murene werd al gauw gespot. Ook zwom hier heel wat jagende tonijnen rond.

's Avonds hebben we de dag afgesloten met een heerlijke Italiaanse maaltijd bij de Dive Hut. Ons verblijf voor de rest van de week.

Helaas is het weer voorbij, maar we hebben de foto's nog om er van na te genieten.

Rob

Vroeg wakker. Ontbijt, papegaaien. Ontbijt in DiveHut, gebakken ei en toast en veel koffie. Naar Wannadive voor de checkin en check dive. Goeie club! De duik daar was ook mooi, al begon het eigenlijk, een eind naar rechts, bij t wrak pas echt mooi te worden. Jammer, Martin was wat vlug door zijn lucht heen...

Eten gekocht, de gear room bekeken, ik bij het huis gebleven. Brood gegeten. Daarna naar Angel city. Zicht op de zouthopen links en de heuvel rechts. Dubbel rif met een zandvlakte ertussen, en de beide riffen komen bij elkaar. De waterkant ligt vol met stukken koraal.

's Avonds bier, pasta and salade bij de DiveHut. Buiten wie is de Mol gespeeld. Muggen.

Zondag 15 november

Nee het is geen droom, het is echt waar we zijn op Bonaire!

Om de dames (Mathilde en Bianca) niet wakker te zoemen (nee niet zoenen,

zoemen!) ga ik met m'n scheerapparaat de muggen buiten lastig vallen.

Opeens rent Mathilde vers uit de douche met alleen een handdoek als kledingstuk naar buiten! Joppie, de slaapkamer deur wil niet meer open! Verbaasd ga ik naar binnen en draai aan de deurknop, maar helaas de deur geeft geen krimp. Oei wat nu? Mathilde roept de hulp van Harm in, die even verbaasd staat te kijken, maar dan gewapend met een moersleutel aan de slag gaat. Paparazzi Dick staat inmiddels foto's te maken van het inbraak gebeuren. Na een paar harde klappen en flink wat gekreun van zowel de deur als Harm, geeft de deur dan toch toe, pffff gelukkig.

Voor het ontbijt eerst nog pinnen en tanken. Het is even zoeken maar dan zijn we bij het pompstation. Er staan al diverse Bonairianen te wachten bij het loket, maar nog even geduld het tankstation gaat pas om 08.00 open. De tankdame komt op haar gemak aanrijden en haast zich niet om het loket te openen. Harm staat al te prutsen aan de pomp, maar er komt niks uit, de tankdame roept "U moet eerst pómpen meneer!"

Na alle dingen gedaan te hebben die we moeten doen en een mooi autoritje langs de kust liggen we dan eindelijk in het azuurblauwe water van duikstek Nukove, het is hier echt prachtig! We zien diverse anemonen, keizersvissen, groene murenes, zeeslakken en een barracuda. Na 73 minuten staan we weer aan de kant en gaan we door naar Playa Frans, Frans is uiteraard in z'n nopjes met deze duikplek. Ik duik met Martin en we zien een murene die gepoetst wordt door een poetsvis. Na 81 heerlijke minuten komen we weer bovenwater, het blijft super!

We krijgen geen genoeg van de Caribische zee 's avonds doen we nog een nachtduikje bij Something Special en dat blijkt het inderdaad te zijn! We zien jagende murenes, sharptail eels, slapende papegaaivissen in een coconnetje en een jagende Tarpon die om ons heen blijft cirkelen.

Aan het eind van de duik trommelt Mathilde iedereen bij elkaar voor een onderwaterkringgesprek, lichten uit en wapperen maar met de handjes: zeevonk!

Na al dat duiken hebben we wel zin in een polar biertje!

Marcel

Half zes wakker. Dick is druk bezig met het installeren en inlezen van zijn nieuwe camera, ik geloof dat deze vandaag wordt ingewijd.

Mathilde had zich opgesloten in de badkamer.

Onderweg flamingo's.

Eerste duikplek Nukove was heel mooi, mooie koralen. Zit aan de bovenkant van Bonaire, maar wel aan de westkant. Zijn minder bezocht, dat zie je. Scholen met barbelen. Ter plaatse gegeten, brood had Mathilde gesmeerd. Daarna naar Playa Frans. Die plek zag er op de kant niet uit, wel knal oranje flamingo's in de buurt, maar onderwater wel. Langouste en gigant pufferfish. Scholen met blauwe vis...

Op de terugweg een overstekende leguaan. Martin zijn hoge druk slang kapot, snel terug gereden naar de duiktoko. Net op tijd...

Nachtduik. Gaaaaaaaf! Tarpon van anderhalve meter, murenes, wormen, slapende papegaaivissen, zeevonk, levend geraamte, waaier wormen. Kicken!

Daarna eten bij ... Rooie kip was op. Kakkerlakken zitten hier ook...

Maandag 16 november

Weer een nieuwe dag in het paradijs, die we zoals we inmiddels gewend zijn, beginnen met gebakken eieren. Vandaag gaan we richting Red Slave. We rijden langs de zoutvlaktes, oogverblindend witte bergen zout schitteren in de zon. De zoutvlakten zijn overdekt met een laag roze water, Harm heeft een theorie over bacteriën die deze kleur veroorzaken. Het roze met de blauwe lucht er boven geeft het effect van een overdreven gefotoshoot plaatje.

Bij Red Slave staan we even stil bij de niet zo fraaie geschiedenis van Bonaire. Op deze plek staan de slavenhuisjes en de oranje gekleurde obelisk die als baken diende voor de schepen die het zout kwamen halen.

Dan gauw te water in het heerlijk turkooizen nat , had iemand al vermeld dat het water 28 graden is? Red Slave is één van de zuidelijkste duikplekken en dat is te merken want er staat een flinke stroming, maar mede door deze stroming is het onderwaterleven hier prachtig. We zijn nog maar even onderwater als er in de verte een adelaarsrog voorbij zwemt. Vervolgens peddelt een schilpad voorbij, Marcel de videoman schiet een prachtig filmpje van het dier. Na een heerlijke duik is het even flink zwemmen om weer aan de kant te komen.

Vandaag geen broodjes pindakaas als lunch maar een deftige lunch aan het strand van het lichtblauw gekleurde Lacbaai. Om bij de baai te komen rijden we langs de woeste zuidkust, een geweldige plek met woeste golven en stapels drijfhout.

's Middags gaan we een kijkje nemen bij Pink Beach en ja het strand is roze(-achtig). Ik duik met Rob, we zien twee keer een barracuda. De tweede ligt doodstil te poseren voor onze camera's, klik klik klik klik, maar zwemt dan plots recht op Rob af, die duikt toch maar even weg. Een stukje verder zien we een hele grote groene murene onder een rots liggen. Ik kan z'n kop niet zien en probeer via een opening in

de rots te gluren, komt de murene daar opeens met z'n kop tussenuit gepiept! Nu ben ik het die schrikt!

Wat we 's avonds hebben gegeten weet ik eigenlijk niet meer, maar het zal wel iets zijn dat we wegspoelden met polar-bier.

Mathilde

Fregatvogels en Pelikanen hier ook gezien. Cactussen van 2 meter hoog als tuinafscheiding. Op t eiland staan ze van 5-6 meter hoog.

Na ontbijt naar het zuiden. Duik bij Red Slaves. 3 pijlinktvissen. Trompetvissen die achter andere vissen blijven. Koffervis blaast in het zand.

Voor de Lunch naar een eettent aan de oostkant bij de baai. Terug gereden voor de 2e duik bij Pink Beach. 95 min onder geweest. Div. Scholen vis, barracuda, een trompetvis van 1,20 m. Anemoon met garnaal, symbiose. Gespoeld, eetafspraak voor morgen afgezegd, we gaan liever nachtduiken en dan pas half tien eten. Gelukkig want ze serveerden paddenstoelen, garnalen, kokos erbij en meer van dat spul. Heb ik me uit kunnen kletsen... :-)

Wilden eerst pizza eten maar de toko was dicht. Dus langs het water naar het centrum gelopen. Daar in een goed restaurant ossehaas gegeten.

Weet je dat de maan er hier uitziet als een mond?

Dinsdag 17 november

Vandaag zijn we extra opgewonden, want we gaan naar de Hilma Hooker. "Wie niet op de Hilma Hooker heeft gedoken, is niet op Bonaire geweest", zeggen ze. Schrik niet, dit is niets oneerbaars, het gaat om een scheepswrak. Het verhaal van dit gezonken schip spreekt zeker tot de verbeelding. De Hilma Hooker is een 72 meter lang vrachtschip uit Nederland dat in 1984 onder verdachte omstandigheden is gezonken. De laatste eigenaar van het schip gebruikt haar voor iedere mogelijke vracht, niet allemaal even legaal. Deze 'wisselende contacten' zorgden er waarschijnlijk voor dat ze in de volksmond bekend stond als Hilma Hooker.

De kapitein kon bij aankomst van de haven van Bonaire geen papieren tonen. Bij controle van het schip, dat overigens in slechte staat was, vond men 11.000 kg marihuana tussen de wanden. Omdat de kapitein onvindbaar was, kon het schip niet worden opgeëist. Toen zonk het voor de kust van Bonaire op één van populaire duikplaatsen...

Het schip ligt tussen de 30 meter (onderkant boeg) en 18 meter (bovenkant achtersteven) diep. Mathilde en ik duiken naar de boeg en zien gelijk 3 grote tarpons. Voor mij is de duik al geslaagd. We zwemmen net onder de reling naar achteren en zien vooral veel verschillende sponzen op het wrak. Onder het wrak zien we nog wat zandalen uit het zand komen.

Van zandalen uit het zand naar sandalen in het zand. We picknicken op het strand en gaan nog even in de zon liggen. Maar wat ligt Dick toch te zweten! Logisch, hij heeft zijn shorty nog aan. Lekker zonnen met 31 graden met je duikpak nog aan. Zou alle opwinding hem dan toch teveel geworden zijn? Even later blijkt dat het toch handig is dat hij nog is aangekleed, want bij het optuigen blijkt zijn automaat ineens te lekken. En iedereen is al in het water of staat klaar om te gaan duiken. Maar Dick moet zijn automaat eerst laten repareren. In zijn haast om weg te komen, gooit hij alle kleding uit de ene pick-up in de andere en racet naar de duikschool in zijn duikpak. En zo komt het dat Mathilde een onderbroek op de voorstoel vindt en er even aan snuffelt, omdat ze zeker weet dat hij van Marcel moet zijn. Maar helaas, hij is van Frans...

Na weer even chillen op het strand rijden we naar de hut om lampen op te laden voor een nachtduik bij Weber's Joy. Dat klinkt als een aangename picknick, maar dat is het vooral voor de tarpon, die jaagt op lekkere hapjes die in het zicht komen door onze lampen. Veel vissen zijn verscholen tussen het koraal, maar af en toe komt er een grote papegaaienvis of een grote koffervis voorbij zwemmen. Frans is mijn buddy en Frans kan er geen genoeg van krijgen. Zelfs niet als ik op bijna 50 bar zit en eigenlijk wel naar boven wil. Uiteindelijk volgt hij, maar zodra we aan de oppervlakte zijn, roept hij : "Ik ga nog even hoor!" Het lijkt de reclame van "Snelle Jelle" wel. Alleen eindigt deze beter: met zijn achten aan een tafel voor (cheese)burgers. Moe maar voldaan.

Bianca de Vlieger

Helemaal mijn bed uit gezweten. Vandaag staat de Hilma Hooker op t programma. Het is een drugsboot. Ligt diep, daarom gisteren geen nachtduik gemaakt.

...

Gaaf dat wrak, ong. 70 mtr lang, ligt op de zijkant. Het ruim in geweest, raam in gezwommen op de brug. 4 tarpons op het wrak. Nog een paar murenes gezien.

Brood gegeten op Windsock, een strandje waar schildpadden eieren leggen. Dit was een zandstrand, de rest is vaak een koraal strand, lijkt op stenen, zit minder lekker.

Gezwommen, gedoken, gezwommen...afzien hier. ☺ Water is maar 28 graden, best fris als je erin stapt. ;-) Giant Pufferfish, div. Anemonen. Net weer flessen gewisseld, vanavond nog een nacht duik. Bianca is moeder overste, we noemen haar ook mams. Zij zegt dat we, als we iets vragen, asjeblijft moeten zeggen...

Gisteren lag er een giga cruise schip voor de kant, komt 's morgens en vaart 's avonds weer weg. Vandaag lagen er twee kleinere, dat betekend...groter als de Pride of Rotterdam....

Vanavond een nachtduik op.... We waren eigenlijk te vroeg, het was nog maar net donker, dus de meeste dieren waren nog niet wakker/in slaap. Op het eind van de duik was dat wel zo. 'n Tarpon kwam langs, als je je lamp schijnt op een vrijzwemmend visje die voor de Tarpon zwemt, is ie ineens weg. Maar niet te vaak gedaan... Pijlinktvis, als je hem vanonder in t licht zet, gaat ie op zn kop zwemmen, ook geinig om te zien. Ook een conusslak gezien. (had Dick ook graag willen zien). Nu eten zoeken...

Het dorp ingelopen en een hamburger gegeten. Tent ging net dicht, maar voor acht man maakten ze een uitzondering.

Woensdag 18 november

Duiken, duiken, duiken. Tien duiken achter de rug. Voor woensdag 18 november stonden er weer drie duiken op het programma. De dag dat zou blijken dat 'Andrea I' voor mij niet de meest ideale plek is voor een nachtduik. Daarover later meer. Het was bewolkt, voor het eerst een dag dat de zon zich niet zou laten zien. Het was warm, 30 graden, maar de continue oostenwind maakte het klimaat aangenaam. Het zeewater was 28 graden, glashelder en boordevol leven. Wat een feest!

's Ochtends wilden we gaan duiken bij de welbekende '1000 Steps'. Welbekend inderdaad, en daardoor overvol. We reden snel door naar duiksite 'Tolo' een eindje

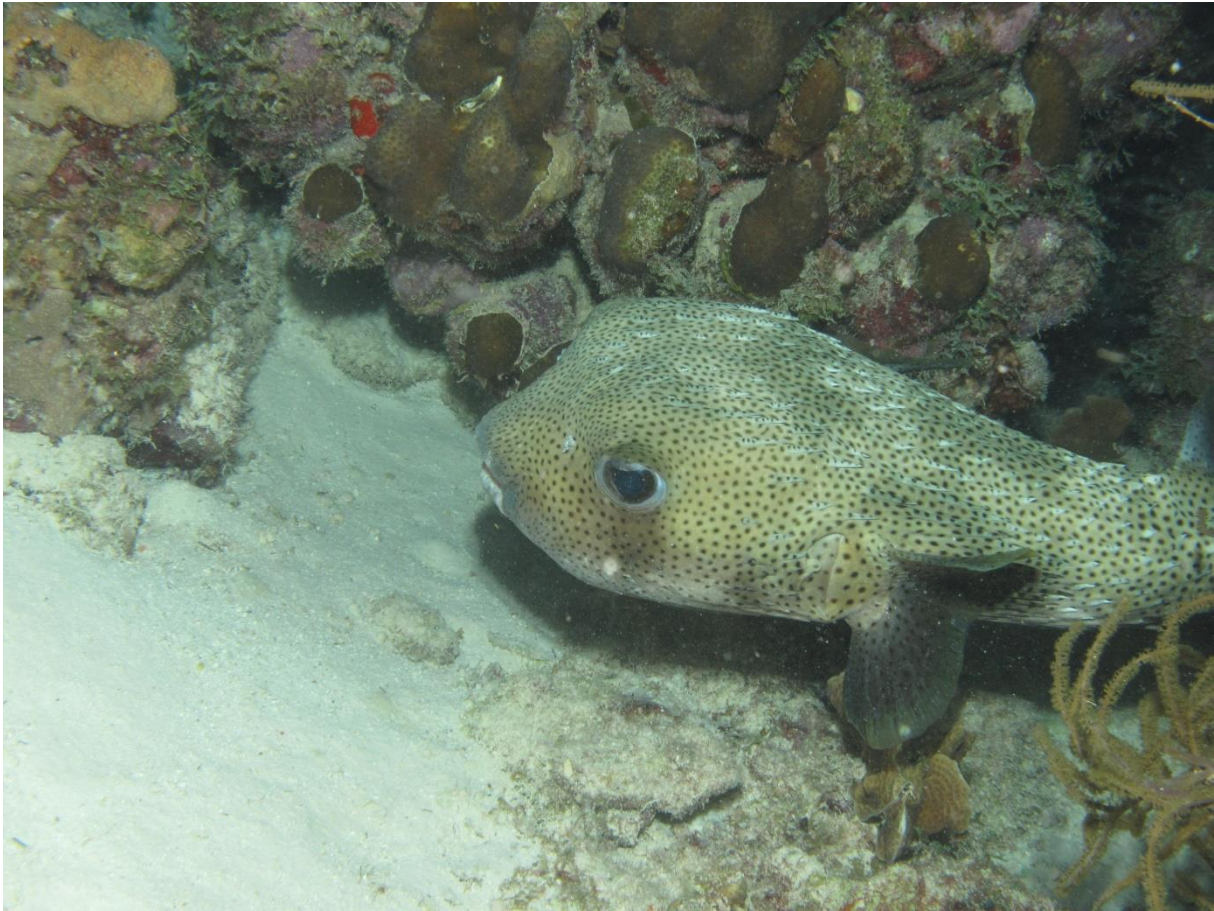
verderop. Een rustige plek met als bijkomend voordeel 0 'steps': met buddy Harm stapte ik zo het water in. Vijf minuten 'peddelen' en op ca. 10 meter kwamen we bij de prachtig ingerichte drop off. Samen daalden we af tot 30 meter. Toen zagen we beneden ons een giga-langoest die graag op de foto wilde. Vooruit dan maar en we zakten door tot 36,9 meter. Hij blij, wij blij. Langzaam stijgend verkenden we de omgeving. Een keizersvis hier, twee flamingotongen daar..., het kon niet op. Je kwam ogen tekort. Na 64 minuten stapten Harm en ik weer op het koraalstrandje. Wauw!

Toen door naar de tweede duikstek van die dag, 'Karpata'. We lieten ons de door de dames vers gesmeerde bolletjes goed smaken. Op een iets hoger gelegen plateau koesterden zich een viertal grote leguanen. Een gele kanarie streek neer op een autospiegel om zichzelf, of een vermeende soortgenoot?, eens te bewonderen. Tijd voor de tweede duik. Deze keer met Bianca. Ons met de armen ondersteunend op een blok beton lieten we ons in het water glijden. Weer vanaf 10 meter diepte een prachtige drop off, met deze keer als toppers een koraalduivel, een blauw geringde platvis en, op afstand, een schildpad. Duikdiepte 17,4 m, duiktijd 59 minuten.

Voldaan keerden we huiswaarts . Even tijd om de indrukken te verwerken, onze administratie bij te werken en de contacten met het thuisfront te onderhouden. We besloten deze avond te gaan dineren vóór de nachtduik. De keuze viel op pizza's bij 'Pasa bon pizza', de enige plek op Bonaire met een 'verkeerslicht' voor de deur.

Heerlijk die pizza's! Maar wel zwaar op de maag. Was dit nu wel zo'n goed idee? Afijn, na twee uurtjes uitbuiken naar 'Andrea I' voor de nachtduik. Bianca gaf de voorkeur aan een bedduik en was dus niet van de partij.

We vonden al snel de parkeerplaats waar we de auto's comfortabel konden parkeren. Geen andere belangstellenden. In het stikdonker, dat wel. In het schijnsel van de achteruitrijlichten kleedden we ons om. Maar waar te water? Met Bianca was ook haar geweldige duikgids in onze accommodatie de Dive Hut achtergebleven. En toen ging het (bijna) mis... De entree bleek verre van eenvoudig. Ogenscheinlijk leek ik te water te gaan op een gunstige plek, maar na een eerste hindernis waren er vlak onderwater weer koraalpartijen met daartussen smalle, diepe kloven. Lopen ging niet en als je probeerde te zwemmen strandde je in het donker op het volgende blok koraal. Na 10 meter geploeter reikte Frans mij mijn loodgordel. "Zou je die niet omdoen?" Chips, die had ik in de donkere laadbak over het hoofd gezien. Ook dat nog! De gordel omdoen onder het trimvest ging niet. Gelukkig was daar mijn rustige buddy Martin: "Doe je trimvest maar uit." Afijn, dat bleek de oplossing en niet veel later waren ook wij ondergedoken. Als beloning werden we in de donkere diepten opgewacht door zee-egels, murenes, een papegaaivis, een egelvis en een koraalduivel. Dankzij Frans en Martin is het een geweldige duik geworden. Duikdiepte 14,1 m, duiktijd 59 minuten.

Voldoende ervaringen voor een nachtvol dromen. De volgende dag las ik in het boekje van Bianca dat je bij 'Andrea I' recht op de gele rots moet afzwemmen, de enige manier om door het ondiepe rif van vooral vuurkoraal te komen. Welke gele rots? Wij hebben in ieder geval bewezen dat het in het donker ook op een ander manier kan... Haha...

Dick

Wilden eerst naar het natuurpark, maar waren niet zo vlot, dus uitgesteld tot morgen. Eerst naar Tolo. Naar het plaat koraal op 30 mtr. Barracuda, 3 gepen, lizardfish, 3 langouste, parende sla slakken, mini koffervis, snake eal.

Ter plaatse gegeten. Vandaag bewolkt. De temperatuur blijft prima. Doorgereden naar Karpata. Ondiepe duik gemaakt. Schildpad, lizardfish. Mooi koraal.

Off the road terug naar Kralendijk voor bier en lucht. We gaan eerst eten en dan duiken. Hoorden net ook onweers geluid...

Naar de pizzeria.

...

Nachtduik was weer gaaf. Deze keer bij Andrea I. Om te beginnen 20 min met een octopus gespeeld. Was niet schuw maar wilde ook niet echt spelen. Daarna met een tarpon gespeeld. Heb weer twee vissen opgeofferd. Hij eet ze op door op zijn zij te happen. Je hoort zijn kaken dicht klappen.

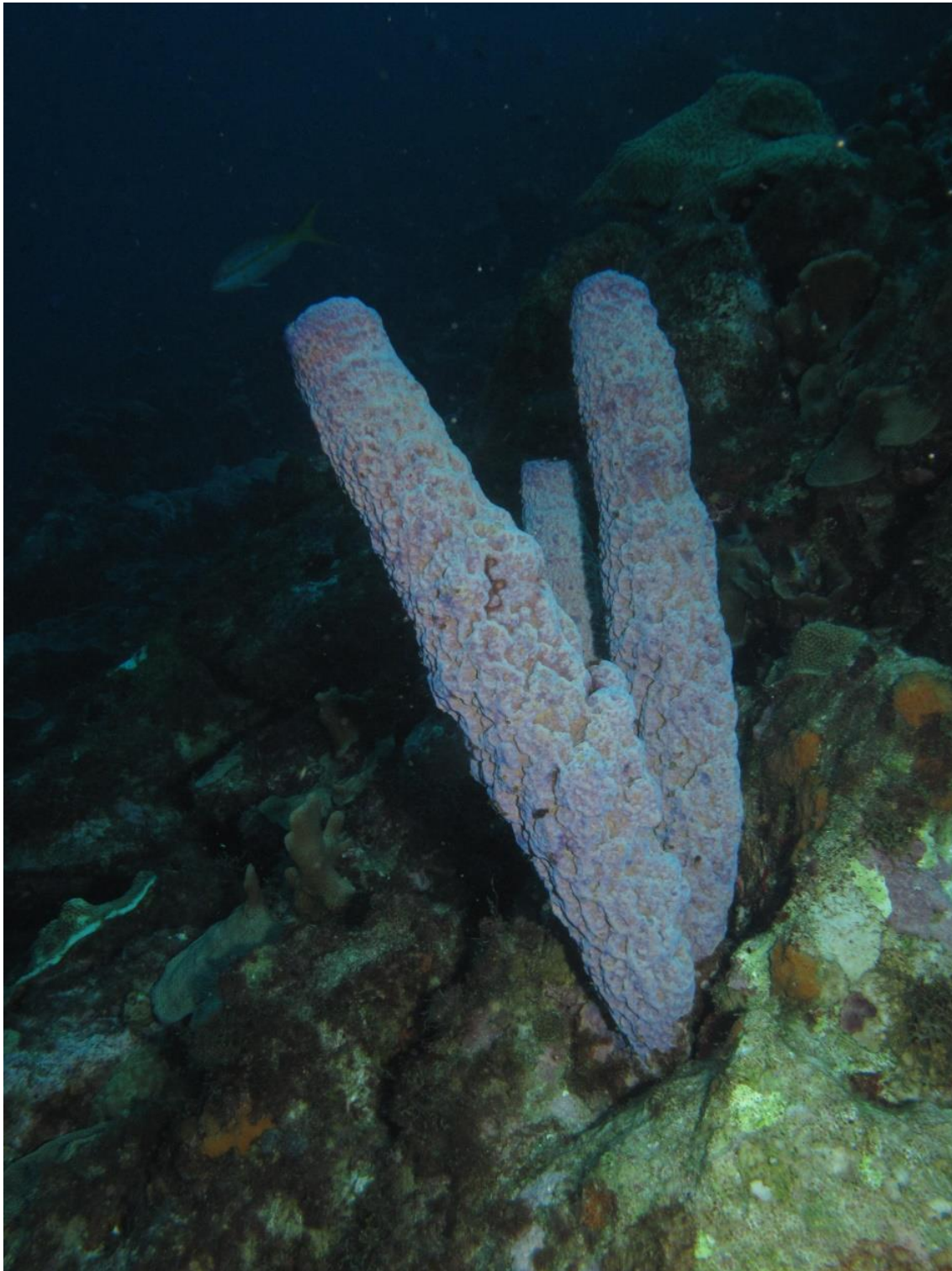
Er zat ook zeevonk in het water.

Pizzeria bezoeken voor je gaat duiken is geen succes, krijg je t een beetje zuur van. Maar niemand heeft de vissen eten gegeven...

Donderdag 19 november

Onze laatste duikdag had een stormachtig begin. Hoe kom je redelijk droog bij het ontbijt? Want tot onze verbazing was het bewolkt en het regende een beetje. Even later tijdens het ontbijt kon je dat "beetje" wel weg laten: een stortbui kwam naar beneden. Maar wij zaten droog en hadden toch een leuk programma bedacht: We gaan naar het Washington Slagbaai Nationaal Park vandaag.

Dus via Wannadive (flessen halen) en de Chinese supermarkt (voor wat proviand) op weg naar het noordelijke deel van het eind. Onderweg moest team B nog wel tanken, anders zou dat mogelijk tot problemen leiden. De eerste tank had een lange wachtrij, maar in Rincon ging het sneller. Na ons netjes te hebben aangemeld met het Stinapa bonnetje konden we het park inrijden, waar alleen 'off the road' gereden kan worden. Met die nattigheid een heerlijke uitdaging, wat ook aan de auto's te zien was. Onderweg enkele foto's gemaakt, waaronder bloeiende cactusbomen.

Eindelijk de eerste duiklocatie bereikt – zit er een groot gat in de weg en rij ik me vast. Met hulp van Martin kan ik toch het laatste stukje ook rijden en staan we even later bij Playa Funchi – een plaatje! Het is alleen bewolkt, maar wie maalt daar om na al die zon. En we gaan duiken Na verdeling van de buddyparen bleven Frans en ik over – voor het eerst deze week doken we samen. Dus dat wordt lang duiken en veel zien. En dat werd het ook. Het was geweldig mooi op deze locatie. Een TOPDUIK met de samenvatting: niet 1, niet 3 maar 19 Tarpons bij elkaar; niet 1 of 2 maar 5

Baracuda's bij elkaar en tot slot (iets te ver voor de foto) een Zonnevis (of geestverwant hiervan).

Uit het water vertrokken we voor de lunch iets zuidwaarts naar Boka Slagbaai. Volgens Mathilde zou hier een eethuisje zijn en een mooi strand. Dat strand klopte prima, maar dat eethuisje was gesloten. Goed dat we een bezoekje aan de supermarkt hadden gemaakt en dus broodjes en pindakaas bij ons hadden. Harm heeft dik en minder dik belegde broodjes uitgereikt. Gaandeweg wel met hindernissen, want van alles viel in het zand naast hem. Het blijft behelpen op zo'n vakantie natuurlijk.

Na de pauze was het de beurt aan Bianca om een tussenduikje te maken, want dan zou ze afsluiten met haar 50e duik op deze reis. Dat Martin zijn 400e duik vanmorgen maakte heeft hij niet gemeld. Allebei natuurlijk gefeliciteerd met deze prestatie. Dat tussenduikje werd op 20 minuten getimed, want we moesten op tijd uit het park zijn. Dick was haar altijd bereidwillige buddy bij deze duik en hij is dan ook de enige die 16 duiken gemaakt heeft op Bonaire (wat een voorzitter!).

Mijn laatste duik heb ik ook met Dick gemaakt en we begonnen direct met een grote school blue runners (foto van Mathilde). Leuk om dat beweging in zo'n school te zien als er 1 relatief kleine tonijn achter aan gaat zwemmen. Verder hebben Dick en ik een heerlijke duik gemaakt met murenes en poetsgarnalen en nog veel meer. Heerlijk ontspannen gezwommen en weer ruim het uur volgemaakt. Een waardige

afsluiting van een heerlijke duikweek. Bij het omkleden is het natuurlijk weer wachten op de langduikers / niet ademende mensen. Maar iedereen wist dat ik gezegd had: 16.00 uur moeten we vertrekken op deze plek. De parkwachters kwamen ons hier ook aan herinneren. Gelukkig was iedereen toen wel omgekleed en klaar op te rijden. Een prachtige tocht door het park lag nog voor ons met afdalingen en heuvels met steile hellingen. Hier en daar kwamen we nog wat geiten tegen en dat werd natuurlijk het thema van de terugweg: waar was Aletta geitenboerderij. Deze hebben we halverwege Rincon en Kralendijk gevonden, maar dan wel "gesloten". Dan maar aan het bier (uit blik) en lekker eten 's avonds.

Vannacht geregend. Ramen auto waren open. Handdoek hing buiten. Tijdens ontbijt ook buien.

Flessen wisselen.

Er lopen geiten los op het eiland en in t park. Ook weer leguanen gezien.

Naar t natuurpark in het noorden gereden. Daar waren we rond tienen. Werden gewaarschuwd dat het tijd kost om door het park te rijden, zand en stenen wegdek. Naar de eerste duikplek. Vlak ervoor reed Harm de auto vast aan de grond, maar die was snel los. Toyota eh! Kostte hier wel 10 min zwemmen voor je op het rif zit. 1 Barracuda. Zien we ineens een groep tarpons, 19 stuks tussen de meter en anderhalf. Ze hingen op drie meter diepte. Gaaaaf !!! Daarna nog een groep van vijf

barracudas gezien. Op het eind van ed duik nog een zonnevis gezien, of familie ervan. Topduik!

Naar de volgende plek gereden en daar gegeten. Bianca nog een tussen duik gemaakt zodat de laatste haar 50e zou worden. Zegt Martin dat ie net zijn 400e heeft gemaakt.

Deze duik begint met een giga school met vis, lijken op sardines van 15 cm groot, en dan een stuk of 500 tot 1000. Zoveel dat je het overzicht kwijt bent. 4 koraalduivels, die mag je hier afmaken, want die horen hier niet thuis. Staan ook op t menu van de pizzeria.

Schildpad en scheermesvis, grappig, want die duiken in t zand als ze bang zijn.

's Avonds t dorp in, pinnen en eten. Tortilla's en Italiaans ijs toe. Harm eerder terug, was niet lekker. Chillen bij het huisje.

Vrijdag 20 november

Aan alle leuke dingen komen een eind, daarom eerst uitslapen, voor sommigen dan...

De zon was terug, korte broek, t-shirt, papagaaien kwetteren dat 't een lieve lust was, vogels piepen... bakje koffie, en dat alles op ons terrasje...

Ontbijt bij de DiveHut. Ontbijt betaald, en ook de duiken. Daarna alles in de auto laden want ons onderkomen moest leeg, er kwamen nieuw gasten. Afrekening bij Wannadive verliep goed! We kwamen goed weg, \$155 betaald, zonder \$50 van de check duik. Das een meevaller. Er is er één die een lager bedrag per duik betaald heeft dan de rest. Rara wie...?

Alles ingepakt en bij Wannadive / Eden Beach aan t water gezeten, gegeten, drankje gehaald, tshirt

gekocht bij Wannadive, gezwommen...en nog eens, sommigen konden de verleiding van friet niet weerstaan. (met twee...?)

Dick had een rots gevonden, en met een boek of weggedut heeft ie daar het grootste deel van de middag van genoten. Harm en Martin nog het dorp in gegaan voor relatie geschenken.

Na gewuifd door de staart van een papagaai vis reden we toen richting Flamingo Airport. Auto inleveren. En waarschijnlijk hebben we ook wat water mee genomen want de koffer waren toch wat zwaarder. En tot zijn eigen verbazing kreeg Marcel zijn gereserveerde nummerplaat. Terugreis volgens planning. Koffie met koek bij Starbucks op Schiphol en om 11:16 met de trein richting Vlissingen...

Conclusie: Met dit cluppie wil ik graag nog eens naar Bonaire....

Frans

Uitslapen, voor sommigen dan...

De zon was terug, korte broek, t-shirt, buiten, papagaaien kwetteren dat 't een lieve lust was, vogels piepen... bakje koffie, en dat alles op ons terrasje...

Ontbijt bij de DiveHut. Schade betaalt, ook de duiken. We kwamen goed weg, \$155 betaald, zonder \$50 van de check duik. Das een meevaller. Er is er één die een lager bedrag per duik betaald heeft dan de rest. Rara wie...?

Alles ingepakt en bij Eden Beach aan t water gezeten, gegeten, drankje gehaald, t-shirt gekocht bij Wannadive, gezwommen...en nog eens, friet gehaald (met twee....?)

Harm en Martin nog het dorp in gegaan voor relatie geschenken.

Na gewuifd door de staart van een papagaai vis reden we toen richting Flamingo Airport. Auto inleveren, teveel aan koffer kilo's betalen en Marcel kreeg zijn gereserveerde nummerplaat.

Toen begon de lange zit, terwijl Harm veel last heeft van zijn oren. Terugreis volgens planning. Koffie met koek bij Starbucks op Schiphol en om 11:16 met de trein richting Vlissingen...

De Tropicana groep op Bonaire!!

Mmmm.....
Fijn zo'n shorty,
geschikt voor elke
gelegenheid.
Mmmm...

The Wanna-Dive-Cross-Girls

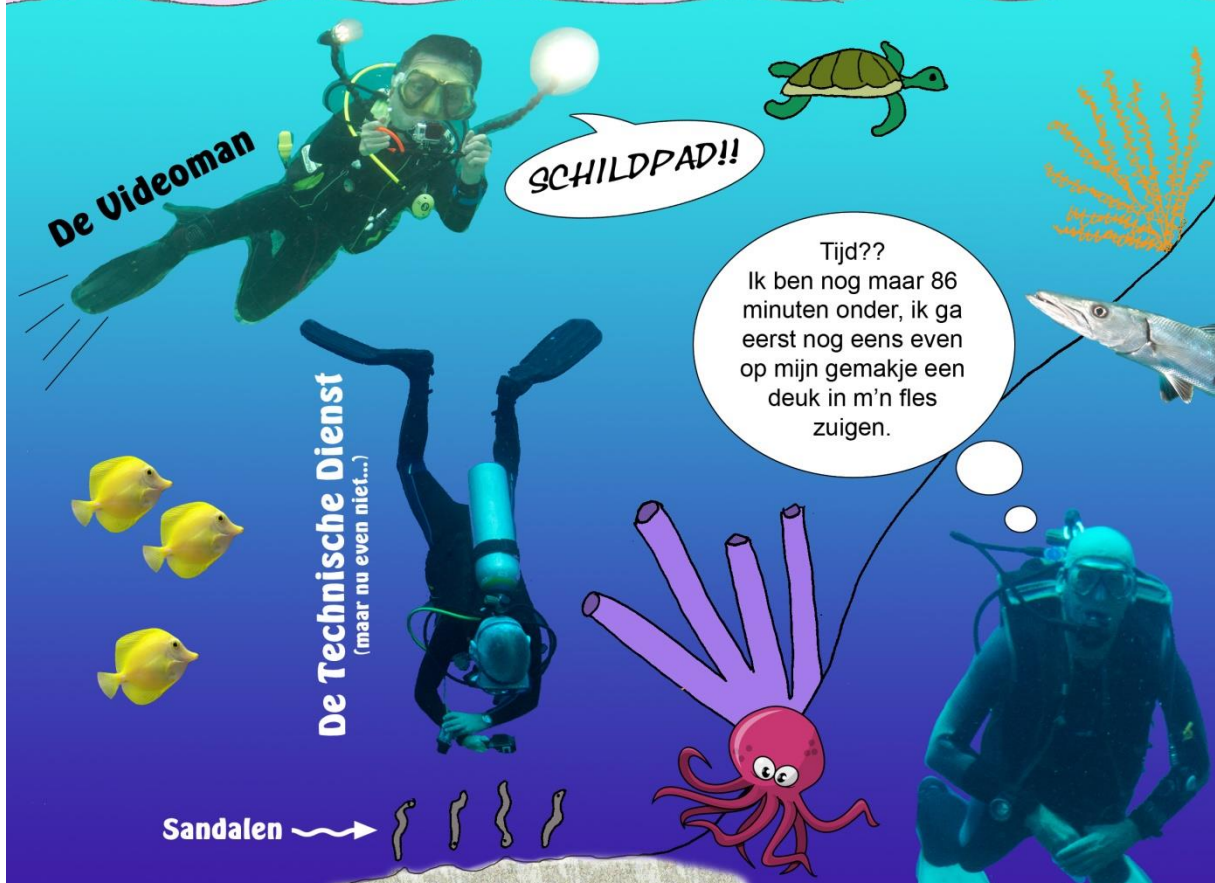
ONVERANTWOORD
ZOALS DIE MEIDEN
CROSSEN!!

HET
IS
TIJD!

PINK
BEACH

James bond op de steengrill

De Planner

De Videoman

SCHILDPAD!!

De Technische Dienst
(maar nu even niet...)

Tijd??
Ik ben nog maar 86
minuten onder, ik ga
eerst nog eens even
op mijn gemakje een
deuk in m'n fles
zuigen.

Sandalen